

PRZYBIĆ SIĘ (8) *vb pf*

się (5), się (3).

fut 3 *sg* przybije się (1). ◇ [1 *pl* przybijemy się.] ◇ *praet* 3 *sg m* przybił się (3). ◇ [1 *pl m pers* -(s)my się przybili.] ◇ 3 *pl m pers* przybili się (2). ◇ *plusq* 3 *sg m* był się przybił (1). ◇ *part praet act* przybiwszy się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. przybić.

Dopłynąć gdzieś [dokąd] (8) : y potym FrancuŃkim Morzem obrociwŃzy Ńagle ku pułnocy/ przybił Ńie [*Publiusz Libo*] w Ocean Niemiecki *StryjKron* 71.

a. *Dopłynąć, dobić do brzegu* (7) : nieinŃczye iŃko Eneas z Troiany/ gdy Ńie z Afiki do Włofkich krŃin po dŃugim pielgrzymowanĳiu y niebeŃpiecznoŃciach morŃkich przybił *StryjKron* 72.

Zwroty: »przybić się do brzegu, ku brzegu, w brzegi« [*szyk zmienny*] (4:1:1): Ńe PŃwefł Ńwięty ŃegluiŃc do RzymŃ po Morzu/ nŃakoniec przyiechał y przybił Ńie do brzegu *SarnUzn* H6v; *RejZwierc* 176v; *SkarŃzyw* 478; PifŃe dŃaley Cromer/ iŃz Ći WłofŃy y RzymiŃanie/ Ńlbo gwałtem niepogodnych wiŃtrow przybili Ńie w ty brzegi ZmodŃkie [...] Ńlbo [...] *StryjKron* 71; A przybiwŃzy Ńie vczniowie ie^{Ńo} [*Jezusa*] do drugie^{Ńo} brzegu [*cum venissent discipuli eius trans fretum*]/ zŃpŃmĳęłŃi wziŃc chleba. *WujNT Matth* 16/5; A gdy Ńie przeprŃwili [*Jezus i apostołowie*]/ przyŃzli do Ńiemie Genezarĳeth: y przybili Ńie ku brzegu [*applicuerunt*]. *WujNT Mar* 6/53; [TŃm gdy Ńie przybĳemy/ Ń w porĳcie ŃtŃnĳemy [*huc ubi delati portus intravimus* III 219]/ Oto wefołĳ ŃtŃdo wołŃw obaczemy *VergKoch* 72, 192].

[»przybić się do lŃdu«: Bo, skoroŃmy Ńie do lŃdu przybili, [Z] Ńkut Ńie zarazem wszyscy wytoczyli *Otwin(?)Erot* 20.

»przybić się wiatrem«: kupcy z Lubku i z zamorskich krŃin, [...] gdy Ńie przybili wiatrem z frasunku w pŃłnocny port odnogi Morza Bałtyckiego, [...] obaczyli Łotwę *StryjPoczŃt* 189.]

Synonimy: *dopławić się, dopłynąć, doŃeglować, przyplawić się, przyplłynąć.*

Formacje wspŃłrdzenne cf BICĳ.